



18|9|24

18–23 hodin

Praha 1 – Hradčany

**NOC
LITERATURY**

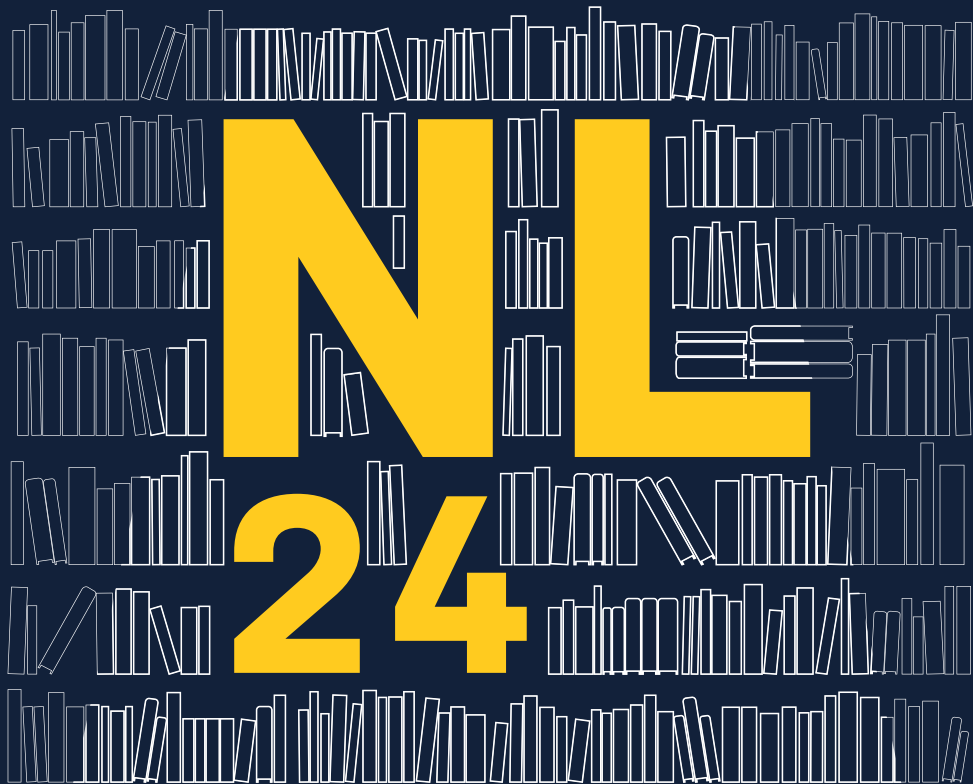
18. ročník

**NOC
LITERATURE**

18|9|24

18–23 hodin

Praha 1 – Hradčany



ceskacentra.cz

nocliteratury.cz

[FB Nocliteratury](#)

[IG noc_literatury](#)

Noc literatury organizují Česká centra ve spolupráci s EUNIC (Sdružení evropských národních kulturních institutů), zahraničními zastupitelskými úřady v České republice a nakladatelstvím Labyrint.

Noc literatury je literární festival nabízející široké veřejnosti příležitost seznámit se netradičním způsobem s tvorbou současných evropských spisovatelů. Za dobu svého konání představil narůstajícímu publiku mnoho desítek překladových titulů.

Festival pořádají Česká centra od roku 2006. Postupně se k němu připojil Svaz knihovníků a informačních pracovníků (SKIP) a od roku 2013 se Noc literatury koná i v dalších městech České republiky. Ve spolupráci s Českými centry v zahraničí Noc literatury probíhá rovněž v řadě dalších zemí.

NOC LITERATUREY 2024

Vážení přátelé čtení,

vítejte na Noci literatury 2024. I já patřím mezi nadšené čtenářky a motto letošní Noci literatury „Čtení nezná hranice!“ vystihuje řadu silných momentů mé čtenářské historie. Čtení nezná hranice mezi dnem a nocí – tajně jsem jako malá holka četla pod peřinou Vinnetou dlouho do noci. Nezná hranice mezi lidmi – knihy jsou jedním z nejlepších konverzačních témat a umí proměnit i smalltalk v opravdový dialog. A nezná ani hranice mezi zeměmi – to zažíváme v Českých centrech každý den, když zveme české autory do zahraničí, zprostředkováváme nové překlady a organizujeme diskuse spisovatelů od Sofie po Madrid.

Letošní Noc literatury se odehrává na majestátním pozadí Hradčan. Jejich volba odkazuje na význam vstupu naší země do Evropské unie před 20 lety a s tím na naše začlenění do mnohem širšího kulturního prostoru. Jsem ráda, že kromě literatury zemí dvou desítek členů i nečlenů EU se opět bude číst také romská literatura jako nositelka kultury největší evropské menšiny. I letos, stejně jako v minulých letech, jsme zařadili literaturu ukrajinskou, a i v tomto roce je akce otevřená neslyšícím návštěvníkům. Kéž by literatura přispěla i ke smazání bariér mezi námi.

Za spolupráci na letošním ročníku patří poděkování všem členům pražského clusteru EUNIC (Sdružení národních kulturních institutů a kulturních oddělení ambasad Evropské unie), zastoupení Evropské komise v ČR, Úřadu vlády, Ministerstvu zahraničních věcí, hlavnímu městu Praha, Národní galerii, Správě Pražského hradu, městské části Praha 1, organizacím zajišťujícím tlumočení do českého znakového jazyka a minikurzy, hereckým protagonistům a všem dalším, kteří se na akci podíleli. Díky Vám i organizátorům ve více než osmdesáti městech v Česku a následně díky síti Českých center v řadě evropských i mimoevropských městech zažije publikum radost z knih a čtení.

Atž žije noc i literatura bez hranic.

Jitka Pánek Jurková

Generální ředitelka Českých center





Tlumočení do českého znakového jazyka



Tlumočení zajišťuje:



Organizují:



Za podpory:



Prodej knih

Prodej všech knih, které se čtou na Noci literatury, zajišťuje nakladatelství Academia na Fortně, Hradčanské náměstí 184/3.

Během Noci literatury platí **na místě sleva 10 %** na všechny tituly.



1. Aspironix, s.r.o.
Hradčanské nám. 60/12
aspironix.com

Dimitri Verhulst: Mít a být

→ BELGIE

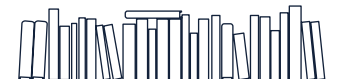
Překlad: Veronika ter Harmsel Havlíková, Odeon 2024
Čte: Martin Finger

„Život je nejčastější příčinou smrti.“ Autor v tomto pozoruhodném románu vtipně a výmluvně osvětluje naši konečnost. Kniha začíná Malodotovou smrtí. Po smrtelné autonehodě se ke svému překvapení ocitá na klinice, kde se musí nejprve zbavit závislosti na životě, aby mohl být úplně mrtvý. Pokud se mu to nepodaří, musí projít celou svou existencí znovu, od začátku do konce, s úplně stejným průběhem. S pestrou skupinou spolupacientů absolvuje skupinové terapie a individuální rozhovory se záhadným vrchním terapeutem, který se ho snaží přimět, aby se zřekl té hnusné závislosti na životě.

Dvoupatrová **budova kapitulního děkanství** vznikla v letech 1820–1822 na místě starších domů, z nichž se dochovaly gotické sklepy. Vlastníkem kanovnických domů, obytných historických objektů na severní straně Hradčanského náměstí, je Metropolitní kapitula. Domy mají úzkou vazbu ke stavbě chrámu sv. Víta a jejich stavební historie je bohatá, původ sahá do 14. století. V 1. patře budovy dnes sídlí společnost Aspironix, která je mezinárodním poskytovatelem služeb v oblasti zdravotnictví. Kromě prodeje zdravotnických potřeb a distribuce zdravotnického vybavení se Aspironix významně podílí na zavádění inovativních technologií do lékařské praxe.

Dimitri Verhulst (* 1972) je vlámský spisovatel a básník. Je považován za jednoho z nejlepších autorů své generace. Česky se představil dílem *Úprdelný dny na úprdelný planetě* (2011). Podle románu *De helaasheid der dingen* (Smolaři) z roku 2006, kterého se v Nizozemsku prodalo dvě stě tisíc výtisků, byl natočen stejnojmenný film. Česky dále vyšel román *Opozdilec* (2017) o muži, který předstírá Alzheimerovu chorobu, aby měl konečně pokoj od vlastní manželky. Kvůli tématům svých děl a výroků v novinách byl autor už dvakrát souzen.

→ Kapacita 40 | WC



2. Hrzánský palác Loretánská 177/9

vlada.gov.cz/cz/urad-vlady/dalsi-objekty
/hrzansky-palac-3689/

Georgi Gospodinov: Časokryt

→ BULHARSKO

Překlad: David Bernstein, Argo 2024
Čte: Martin Myšička

Román zkoumá podobu života s deficitem budoucnosti. Život, ve kterém čas neplyne lineárně, ale stává se součástí nás samých. Hlavní hrdina, Gaustin, který dokáže přeskakovat čas jako lesní potůček, se snaží o zdánlivě nemožné – léčit lidi pomocí minulosti. Za tímto účelem objevil způsob, jak vytvořit kliniky času, kde se lidé trpící ztrátou paměti mohou vrátit do doby, kdy se cítili nejlépe. Tato nemoc, jakási dlouhotrvající časová amnézie, se během vyprávění proměňuje v nemoc, kterou trpí celá společnost. Ta se stává obětí jakési kolektivní „Alzheimerovy choroby“, což vede různé země v Evropě k rozhodnutí dát občanům možnost volby, aby v referendu rozhodli, v jaké historické epoše chtějí žít.

Hrzánský palác. Původní gotický měšťanský dům, který ve 14. století patřil svatovítské kapitule, byl později pozdně goticky a renesančně upraven. Dnešní vzhled pochází převážně z úprav provedených po roce 1770, kdy jej získali Kolowratové a nechali přestavět na raně barokní čtyřkřídlý palác. Po Kolowratech vlastnili palác Hrzáni z Harrasova a další majitelé. Žila zde řada známých osobností: T. G. Masaryk, F. Engelmüller či J. Slaviček. V 50. letech minulého století byl objekt upraven pro ministerstvo informací a osvěty, dnes slouží k reprezentačním účelům předsedy vlády České republiky.

Georgi Gospodinov (* 1968) patří mezi nejpopulárnější a nejpřekládanější současné bulharské autory. Píše poezii, prózu i drama. Z prozaické tvorby byla zatím do češtiny přeložena tři jeho díla. Jako první vyšla sbírka povídek *Gaustin neboli Člověk s mnoha jmény* (2004), poté následoval *Přirozený román* (2005) a konečně v roce 2018 vyšel také román *Fyzika smutku*. V roce 2023 získal za román *Časokryt* jako vůbec první bulharský spisovatel Mezinárodní Bookerovu cenu. Za tento text obdržel v roce 2021 i Evropskou cenu Strega.

→ Kapacita 40 | WC



3. Malá Vikárka Vikářská 38/4



Marek Torčík: Rozložíš paměť

→ ČESKO

Paseka 2023
Čte: Daniel Krejčík

Ve 3.37 probudí hrdinu románů telefon a noční hovor s matkou rozčeří hladinu vzpomínek. Vrací ho do období dospívání v moravském Přerově, k zážitkům mladého queer chlapce vyrůstajícího v konzervativním průmyslovém městě, navíc v rodině, kde není peněz nazbyt. Vynořuje se prostředí, které trestá odlišnost. Hrdina doslova rozkládá svou paměť, jako když si prohlížíme staré fotografie a hledáme drobné detaily, které mnohdy prozrazují víc než to, co je zjevné na první pohled. Vypráví o matce, otci a dědečkovi, o šikaně, alkoholismu nebo o vyrovnávání se s odlišnou sexuální orientací. Rozebírá na jednotlivé součástky nejen vlastní vzpomínky, ale i jakousi kolektivní paměť celé rodiny.

Vikářská ulice je nazvána podle domu, který pro vikáře chrámu sv. Víta nechal postavit císař Zikmund. Vedle domu děkanů kapituly u sv. Víta se zde nacházel dům vikářů, jenž se později rozšířil na domy dva – staré vikářství neboli Malá Vikárka, za kterou se nachází Pražská věž či Mihulka, a nové vikářství neboli Velká Vikárka, kde už před sto lety existovala proslulá hospoda Na Vikárce. Oba domy byly adaptovány v 60. letech 20. století pro obnovenou restauraci. Za císaře Rudolfa II. byly domy propojeny chodbou s katedrálou sv. Víta. Do tohoto prostředí situoval spisovatel Svatopluk Čech známou povídku s hlavní postavou pražského měšťana Matěje Broučka.

Marek Torčík (* 1993) je básník, spisovatel a publicista. Pochází z Přerova, žije v Praze, kde také vystudoval anglofonní literatury a kultury na FF UK. V roce 2016 mu vyšla básnická sbírka *Rhizomy* a od té doby publikoval především časopisecky prózu i básně. V roce 2018 a 2020 se stal jedním z desítek finalistů v česko-slovenské soutěži Básne SK/CZ. *Rozložíš paměť* je jeho románový debut, který v roce 2024 získal cenu Magnesia Litera v kategorii próza.

→ Minikurz českého znakového jazyka.
→ Kapacita 40



→ Tlumočení do českého znakového jazyka: 19.00, 21.30
→ V těchto časech mají přednostní vstup neslyšící.

4. Fortna – I. Hradčanské náměstí 184/3 fortna.eu



Jonas Eika: Post Solis

→ DÁNSKO

Překlad: Lada Halounová, Fra 2024
Čte: Daniel Bambas

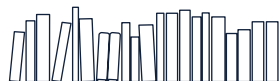
Na pláži pod obratníkem Raka se potulují mladí chlapi, vykonávají služby odvozené od pohybu slunce po obloze a konspirují, jak by se z jeho moci vymanili. V Kodani IT konzultant zmešká pracovní schůzku a místo toho se nechá svést bledým mladíkem, který ho zasvětil do obchodování s deriváty, děsivé ekonomiky, která převzala moc nad světem financí. Starý muž zkroušený smutkem se zamiluje do podivného předmětu v poušti. Ve městě, jež by se dalo nazvat Londýnem, se tři lidé snaží utvořit rodinu, jsou ovšem pod tlakem závislosti, nedostatku financí a dítěte, které je na cestě. Vědomě či nevědomě se všichni podílejí na zániku tohoto světa, a to přípravami na ten příští.

Klášteř Fortna, centrum duchovního a kulturního života, nabízí program pro širokou veřejnost, ale je také prostorem ticha a zastavení. Klášteř je po staletí duchovním místem. Kolem kostela svatého Benedikta ho postavil v 17. století řád barnabítů. Později zde žily bosé karmelitky v uzavřené klauzuře, kterou násilně přerušila jen komunistická diktatura. V roce 2020 se bosé karmelitky z rušného centra Prahy přestěhovaly na nové místo. Hradčanský klášteř převzali bratři bosí karmelitáni a otevřeli jej pro veřejnost. Podoba rájské zahrady, místa pro slavení mše a setkávání, vychází ze znaku bosých karmelitánů – hory Karmel, kříže a tři stromů jako tři hvězdy.

Jonas Eika (* 1991) je dánský*á spisovatel*ka. Prozaicky debutoval*a v roce 2015 a za sbírku povídek *Post Solis* (2018) pak v roce 2019 obdržel*a cenu Blixenprisen za nejlepší knihu v kategorii krásné literatury, a následně i Cenu Severské rady za literaturu, čímž se stal*a vůbec nejmladší*m spisovatelem*kou, jemuž*jíž kdy tato prestižní cena byla udělena. V děkovné řeči vyjádřil*a nejen vděčnost, ale především kritiku na adresu vlády dánské Sociální demokracie za převzetí rasistického jazyka a politiky vlády předchozí.

→ Tlumočení do českého znakového jazyka: 18.30, 20.30
→ V těchto časech mají přednostní vstup neslyšící.

→ **Minikurz českého znakového jazyka.**
→ **Kapacita 30 | WC**



5. Kaňkův pavilon – Černínský palác Loretánské nám. 101/5 mzv.gov.cz

Annie Ernauxová: Mladík / Událost

→ FRANCIE

Překlad: Tomáš Havel, Host 2023
Čte: Jitka Schneiderová

„Věřím, že každý zážitek, ať už je jakékoli povahy, má nezadatelné právo být zaznamenán.“ V autobiografickém textu se autorka vrací ke svým deníkovým zápiskům z roku 1963, kdy ve svých třidvaceti letech – jako svobodná studentka – zjistila, že je těhotná. Začne ji šířat stud – chápe, že těhotenství by ji i její rodinu společensky zničilo, a zároveň ví, že si dítě nemůže nechat. Ve Francii, kde je potrat zakázaný, se marně snaží potratit za pomoci pletací jehlice. Ve strachu a zoufalství nakonec vyhledá potratářku a skončí na pohotovosti v nemocnici, kde málem přijde o život. V textu, který vznikl o téměř čtyřicet let později, se Ernauxová dotýká traumatu, které nikdy nepřekonal.

Kaňkův pavilon – Černínský palác. Hrabě Humprecht Jan Černín z Chudenic zahájil stavbu Černínského paláce roku 1669. V roce 1693 začala na ploše 1,7 hektaru vyrůstat i zahrada podle plánů architekta Francesca Carattioho. V průběhu let se na jejím vzhledu podílel i architekt František Maxmilián Kaňka, kterému se patrně neprávem připisuje autorství letohrádku v zahradě. Kdo byl jeho autorem, zůstává dodnes záhadou. Roku 1928 získal stát palác se zahradou pro Ministerstvo zahraničních věcí a došlo k jejich kompletní rekonstrukci. Od roku 1958 jsou kulturní památkou. Palác dodnes slouží jako hlavní sídlo ministerstva zahraničních věcí.

Annie Ernauxová (* 1940) je jedna z nejvýznamnějších francouzských spisovatelek současnosti. Její knihy se ve Francii brzy zařadily mezi moderní klasiku. Dětství prožila v Normandii, vystudovala učitelství a moderní literaturu. Literárně debutovala v roce 1974, od roku 2000 se psaní věnuje naplno. Česky dosud vyšly její knihy *Místo / Obyčejná žena* (1995), *Roky* (2022) a *Paměť dívky* (2023). V roce 2017 získala Cenu Marguerite Yourcenarové za celoživotní dílo a roku 2022 obdržela Nobelovu cenu za literaturu.

→ **Kapacita 30**



6. Šternberský palác – Národní galerie Hradčanské náměstí 57/15 ngprague.cz



John Boyne: Můj brácha se jmenuje Jessica

→ IRSKO

Překlad: Anežka Mann, Slovart 2020
Čte: Petr Uhlík

Na svého staršího bratra Jasona se Sam Waver mohl vždycky ve všem spolehnout. Sam ho zbožňuje, zdá se totiž, že Jasonův život je perfektní – je přátelský, oblíbený, skvěle hraje fotbal a holky se můžou přetrhnout, aby s ním mohly chodit. Ale jednoho večera svolá Jason celou rodinu a svěří se jim s tajemstvím, s nímž se potýká už nějakou dobu. Tajemstvím, které hrozí je všechny rozdělit. Jeho rodiče si před tím zacpávají uši a Sam to nedokáže pochopit. Protože co byste dělali vy, kdyby vám váš bratr řekl, že ve skutečnosti vůbec není vaším bratrem? Že je ve skutečnosti... vaší sestrou?

Šternberský palác. Nové sídlo nedaleko Pražského hradu začal na přelomu 17. a 18. století budovat Václav Vojtěch hrabě ze Šternberka. V majetku rodu zůstal palác až do roku 1811, kdy jej zakoupila Společnost vlasteneckých přátel umění, předchůdkyně dnešní Národní galerie Praha. Sídliila zde až do roku 1871 a po roce 1945 se pak do svého někdejšího sídla vrátila. Skrytým pokladem Šternberského paláce je zahrada. V paláci je umístěna stálá expozice evropského malířství. Zahrnuje kolekci italské malby 14. a 15. století, soubory nizozemského, vlámského a holandského malířství z období 15.–18. století, významné autory renesance i baroka či menší soubor francouzského a španělského umění 17. a 18. století.

John Boyne (* 1971) patří k nejznámějším a nejoceňovanějším irským spisovatelům současnosti. Vystudoval anglickou literaturu v Dublinu a tvůrčí psaní na University of East Anglia v Norwichi. Je autorem desítky románů pro dospělé a pěti knih pro děti a mládež. Mezi ně patří i mezinárodní bestseller *Chlapec v pruhovaném pyžamu* (česky 2008), který se dočkal také filmového zpracování. V českém překladu vyšly např. knihy *Skrytá zuřivost srdce* (2019), *Poutník před branami moudrosti* (2021), *Komnata ozvěň* (2022) nebo *Před sebou neutečeš* (2023).

→ Tlumočení do českého znakového jazyka: 20.00, 22.30
→ V těchto časech mají přednostní vstup neslyšící.

→ **Minikurz českého znakového jazyka v kavárně Café Šternberk.**
→ **Kapacita 50 | WC | možnost občerstvení**



7. Schwarzenberský palác – Národní galerie Hradčanské náměstí 185/2 ngprague.cz

Gian Marco Griffi: Zádrhely

→ ITÁLIE

Překlad: Sára Rodová, Meridione 2024
Čte: Jan Nedbal

Co si počít s přejetým jezvcem? Dá se umřít tmou? A kam se poděly všechny světlušky? Kniha je tvořena tematicky a stylisticky různorodými povídkami, ty však dohromady skládají mozaiku úzce i volně propojených příběhů. V jejím centru je parta kamarádů a její půdorys je vesměs vymezen Monferratem, svérázným a lidnatým krajem s dlouhou a bohatou historií, v němž se rodí dobré víno a také dobří spisovatelé jako třeba Umberto Eco nebo právě Gian Marco Griffi, jehož smysl pro nadsázku a absurdní humor i dar vyprávět historiky by českému čtenáři nemusely být cizí. A stejně tak ho může potěšit, že protagonisty jednoho z příběhů jsou fiktivní čeští literáti.

Schwarzenberský palác. Reprezentativní renesanční rezidenci si nechal vybudovat Jan IV. Popel z Lobkowicz. Palác v následujících dekadách několikrát změnil majitele, až na počátku 18. století připadl dědictvím rodu Schwarzenbergů. Národní galerie v Praze využívá budovu pro výstavní účely od roku 2008. Současná expozice představuje výběr nejvýznamnějších mistrovských děl ze Sbírký starého umění NGP. Období renesance zastupují díla Albrechta Dürera či Lucase Cranacha, manýrismus reprezentují obrazy Agnola Bronzina či El Greca, baroko obrazy od Petra Paula Rubense, Anthonise van Dycka či Rembrandta. Z představitelů umění 17. a 18. století v Čechách připomeňme alespoň Karla Škrétu či Petra Brandla.

Gian Marco Griffi (* 1976) na turínské univerzitě studoval filozofii a nyní pracuje jako ředitel golfového klubu v severoitalském Asti, kde žije. Psaní povídek se věnuje již od mládí, ale jeho literární tvorba dlouho neprávem unikala pozornosti čtenářů i odborné kritiky. První kniha mu vyšla v roce 2017 díky crowdfundingové kampani, o dva roky později publikoval povídkovou sbírku *Zádrhely*, ale skutečný úspěch mu přinesl až rozsáhlý román *Ferrovie del Messico* (Železnice Mexika) z roku 2022, který se záhy stal literární senzací.

→ **Kapacita 40 | bezbariérový vstup**



8. Restaurace Host Loretánská 179/15 restauranthost.cz

Grigorij Kanovič: Romance z druhého břehu

→ LITVA

Překlad: Jana Mertinová a Vladimír Piskoř, Pavel Mervart 2023
Čte: Roman Zach

Kniha je inspirována příběhem autorových svérázných prarodičů, rodičů a dalších příbuzných a známých jeho rodiny, ve druhé části už i vzpomínáním na vlastní dětství v ospalém židovském městečku ponořeném hluboko do tradičních náboženských obřadů. Jeho obyvatelé žili dlouhá léta v uzavřené komunitě po boku litevských a polských sousedů, od nichž se asi nejvíc odlišovali jazykem, písmem a náboženstvím, ale i specifickým humorem a blouznivými sny o lásce a vzájemné soudržnosti. Z těch je vytrhla nová doba, kdy se Litva ocitla na rozhraní dvou velmocí – nejprve ji obsadili Rusové, zanedlouho Němci –, a zlá předtucha se po pádu německé armády naplnila.

Restaurace Host – Loretánská ulice. Příkrý svah mezi Úvozem a Loretánskou ulicí je zastavěn domy o rozdílné výšce se zachovanými gotickými sklepy. To vše se podílí na výrazném panoramatu Hradčan. Obě ulice propojují malebné a strmé schody, které se staly kulisou nejednoho filmu, z nichž patrně nejznámější je *Adéla ještě nevečeřela*. Ulička se schodištěm ukrývá restauraci Host. Stylová restaurace nabízí nejen vynikající mezinárodní kuchyni, ale také zcela jedinečný výhled na Petřín a Malou Stranu, kterou ještě umocňuje vyklápací střecha nad útulným interiérem.

Grigorij Kanovič (1929–2023) byl ruský písničkář, prozaik, scenárista a dramatik. Dětství prožil v litevském městečku Jonavė. Na začátku války s otcem a matkou uprchli do Kazachstánu, poté přesídlili na Ural. Teprve v roce 1945 se vrátili do Vilnius. Autorovy knihy, které tvoří volný cyklus ze života litevské židovské komunity, se několikrát dostaly do nominací na Bookerovu cenu. Česky vyšly knihy *Až uvidím hvězdy* (1963), *Slzy a modlitby bláznů* (1987), *Nevejdou otroci do ráje* (1992) a *Kůzle za dva groše* (2001). Kanovič od roku 1993 žil a tvořil v Izraeli, kde zemřel. V posledním období života aktivně vystupoval proti ruskému útoku na Ukrajinu.

9. Dům U Zlatého pluhu – dvorek měšťanského domu Černínská 74/4

László Szilasi: Třetí most

→ MAĎARSKO

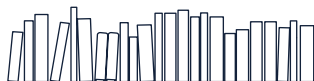
Překlad: Marta Pató, Protimluv 2023
Čte: Petr Vančura

Román se odehrává v jediném dni v jihomaďarském Segedínu mezi jeho kultovními místy, kostely, náměstími a skrytými zákoutími. Zahajovacím akordem je setkání gymnaziálních spolužáků po třiceti letech, příslušníků generace, která pád komunismu prožila už na prahu dospělosti. Kurz nabraný v této „době nadějí“ nepřinesl každému úspěch: Někomu se nedařilo, někdo se ani cestou vedoucí k úspěchu vydat nechtěl. Po této myšlenkové linii nás autor vede do světa bezdomovců, kterému je v románu věnován nejširší prostor. Dostáváme se do hlubších a nevlídnějších sfér lidského žití, k němuž patří hrdinské činy i slabosti, podvody, zamlčené činy, neuskutečněné sny, utajované životy, hříchy mládí i pár obyčejných radostí.

Dům U Zlatého pluhu. Malebný Nový Svět je bývalé hradčanské předměstí, které vzniklo v polovině 14. století a je považováno za nejkrásnější místo v Praze. Tvoří ho stejnojmenná ulička, do které ústí Černínská a křivolaká Kapucínská ulice podél kapucínského kláštera. Mezi ulicemi Nový Svět a Černínská se rozprostírá areál domů, který zahrnuje rozlehlé parcely se třemi samostatnými domy a vnitřním společným dvorem. Celý komplex historicky fungoval jako jeden celek, kde dříve bývala hospoda a až do 90. let 20. století koloniál. Část areálu v ulici Nový Svět pochází ze 17. století, domy v Černínské ulici byly vystavěny v 19. století. Dvůr je propojen s ulicí Nový Svět krytým schodištěm.

László Szilasi (* 1964) je literární teoretik, esejista a docent maďarské literatury na univerzitě v Segedínu. Napsal řadu literárněkritických studií a esejů. Beletrii se věnuje v posledním dvacetiletí a je držitelem řady domácích literárních cen. Román *Třetí most* (2014), který je autorovou první publikací přeloženou do češtiny, získal v roce 2024 ocenění Magnesia Litera za překladovou knihu.

→ Kapacita 45



→ V případě nepříznivého počasí bude čtení probíhat v Kavárně Nový Svět – Nový Svět 2.
→ Kapacita 30 | bezbariérový vstup z ulice Černínská



10. Fortna – II.

Hradčanské náměstí 184/3

fortna.eu

Norbert Scheuer: Mutabor

→ NĚMECKO

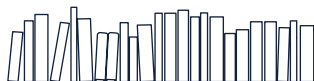
Překlad: Jitka Nešporová, Prostor 2024
Čte: Anežka Šťastná

Román o tíze tajemství, bolestné kráse, ale také o síle příběhů a o vysvobození ze zakletí prostřednictvím slov. Osiřelá Nina je mladá zneužívaná dívka s jizvami na duši i na těle, která se zoufale snaží zjistit cokoli o svém původu, o tom, kdo byl její otec, a kam zmizela její matka, na niž má jen kusé vzpomínky. Připadá si jako zakletá a hledá kouzelnou formulku, která by ji zakletí zbavila, stejně jako kalif a jeho vezír proměnění v čápy v pohádce Wilhelma Hauffa. Je jako jedna z nymf, které se v románu vynořují v mytologických metaforách, je nevinným stvořením v brutálním světě. A všichni, kdo něco vědí o její minulosti nebo o jejich rodičích, zatvrzele mlčí.

Fortna je klášteřem řádu bosých karmelitánů otevřeným pro veřejnost. Řád vznikl ve druhé polovině 16. století ve Španělsku. Bosí karmelitáni se věnují tiché modlitbě v komunitě i práci s lidmi. Také proto se stal hradčanský klášter otevřeným domem spirituality. Vícedenní kurzy i kratší akce nabízejí duchovní a vzdělávací program, kurzy meditace, psychologické konzultace i možnost jen tak pobýt na místě, kde se po staletí protínala horizontála hmoty s vertikálou ducha. Ti, kdo touží zastavit se a načerpat síly do dalších dnů v současné nelehké době, zde mohou pobýt v tichu malou chvíli nebo i pár dnů.

Norbert Scheuer (* 1951) je německý spisovatel a básník. Vydal řadu románů, básnických sbírek a esejů, díky nimž se zařadil mezi významné představitele současné německy psané literatury. Za svou tvorbu obdržel několik ocenění, mimo jiné Cenu Ingeborg Bachmannové. Jeho dílo se vyznačuje poetickým jazykem a hlubokými tématy, v nichž se často odráží Eifel, autorův rodný kraj na hranicích Německa a Belgie. Česky dosud vyšel román *Zimní včely* (2021).

→ **Minikurz českého znakového jazyka.**
→ **Kapacita 30 | WC**



11. Mladotův dům

Vikářská 37/2

kapitula.cz

Anjet Daanje: Píseň o čápu a velbloudovi

→ NIZOZEMSKO

Překlad: Magda de Bruin Hüblová, Bourdon 2024
Čte: Petr Stach

Jedenácti příběhy odehrávajícími se od 19. století po současnost v Anglii, USA, Francii a Nizozemsku se jako červená nit vinou osudy spisovatelského dua sester Draydenových, inspirovaných sestrami Brontëovými. Ze střípků příběhů i „autentických“ textů (dopisů, životopisů, novinových článků atd.) se postupně skládá mozaika, která však u každého čtenáře vychází trochu jinak – podle toho, co si z přísunu různorodých a nejednoznačných informací vybere nebo čemu bude věřit. Obeznamenost s životem a dílem sester Brontëových přitom není nutná. Kdo přistoupí na autorčinu rafinovanou hru plnou tajemna a nečekaných zvratů, dočká se obohacujícího i napínavého čtenářského zážitku.

Mladotův dům je původně renesanční kapitulní budova, zbudovaná na starších základech románských a gotických staveb, jejichž konstrukční prvky jsou v ní zachovány dodnes. V prvních letech 18. století nechal děkan Adam Ignác Mladota ze Solopysk budovu barokně přestavět snad podle návrhu Jana Blažeje Santiniho. Dům v minulosti sloužil jako kapitulní děkanství a sídlo knihovny. Autorem bohaté freskové výzdoby knihovního sálu, datované do roku 1725, byl Jan Ezechiel Vodňanský. Metropolitní kapitula dnes prostor využívá především jako výstavní síň a místo kulturních a společenských setkání.

Anjet Daanje (* 1965) je výrazná a oceňovaná nizozemská spisovatelka a scenáristka. Svůj první román začala psát už během studia matematiky. Široký ohlas vzbudila v roce 2019 románem o veteránovi z první světové války *De herinnerde soldaat* (Vzpomínaný voják), o tři roky později následovala ještě úspěšnější *Píseň o čápu a velbloudovi*, inspirovaná životem a dílem sester Brontëových. Těmito romány začíná Daanje pronikat i k zahraničním čtenářům.

→ **Kapacita 40 | téměř bezbariérový vstup**



12. ZUŠ Orphenica – Šlikův palác Pohořelec 111/25 zusorphenica.cz

Maria Navarro Skarangerová: Napořád Emily

→ NORSKO

Překlad: Jitka Jindřišková, Host 2023
Čte: Denisa Barešová

Emily není ani dvacet a je těhotná, otec dítěte ale nemá zájem se usadit. Emily pracuje v obchodě, jehož majitel nad ní drží ochrannou ruku. Náklonnost k ní chová také její souseď, osamělý muž, kterého Emily od pohledu považuje za duchovního. A chystá se jí pomáhat i její matka, ostatně už se k dceři přistěhovala. Jenomže ona věci, které se s ní dějí, jako by ani nevnímala... Empatický hlas vyprávěče s nadhledem komentuje Emilyin život a sleduje, jak hrdinku vnímají ostatní, tedy ti, kdo přesně vědí, kým Emily je a jak by měla žít. Výsledkem je román, který upřímně a s porozuměním vykresluje lidi bez ambicí a zájmů i ty, kteří dělají, co můžou, aby druhým pomohli.

Šlikův palác. Historie klasicistního Šlikova paláce či domu U Šliků sahá do 17. století. Původní renesanční dům upravil Jindřich Šlik ve stylu raného baroka. Dům později prodal měšťanským majitelům, jeho název však zůstal. V roce 1845 byla přední budova nahrazena klasicistní novostavbou. V této podobě dům známe dodnes. V přízemí sídlí od roku 1991 soukromá základní umělecká škola Orphenica, s.r.o. Svojí kapacitou patří k nejmenším školám tohoto typu a vytváří takřka rodinné prostředí. Škola se zaměřuje na výuku hudebních i výtvarných oborů.

Norská spisovatelka **Maria Navarro Skarangerová** (* 1994) debutovala v roce 2015 románem *Alle utlendinger har lukka gardiner* (Všichni cizinci mají zatažené závěsy) a ve svých dílech odkazuje k prostřední chudého předměstí Osla, kde sama vyrostla. Za svůj druhý román, *Bok om sorg* (Kniha o smutku, 2018), v němž reaguje na ztrátu bratra, získala v roce 2020 Cenu Evropské unie za literaturu. Na román *Napořád Emily* (2021) v loňském roce volně navázala knihou *Jeg plystrer i den mørke vinden* (Hvězdám si v temném větru), za niž byla nominována na Cenu Severské rady za literaturu.



→ Kapacita 30

13. Arcibiskupský palác Hradčanské náměstí 56/16 apha.cz

Paulina Siegień: Královec

→ POLSKO

Překlad: Michala Benešová, Absynt 2023
Čte: Marie Štípková

„Make Královec Czech Again!“ Co ale doopravdy víme o dějinách Kaliningradu? O Přemyslu Otakarovi II. mluví především Češi, nejslavnějším rodákem z Königsbergu je samozřejmě Immanuel Kant. I jeho pomník se ale setkal – jako připomínka německé minulosti – s vandalismem. Na druhou stranu kaliningradští Rusové neradi vidí, když se do enklávy stěhují lidé z Petrohradu nebo Moskvy. Ještě nedávná prostupnost hranic jim dávala pocit větší sounáležitosti s Evropou a určité výjimečnosti. Dnes však vidíme především taktické rakety Iskander rozmístěné na hranicích NATO. To všechno je Kaliningrad, jeden z klíčů k tomu, jak porozumět další části mozaiky zvané Ruská federace.

Arcibiskupský palác. Jedna z nejvýznamnějších pozdně barokních staveb Prahy je v současné době v pořadí již třetím sídlem pražských biskupů a arcibiskupů. Honosné sídlo vybudoval v 16. století první pohusitský pražský arcibiskup Antonín Brus z Mohelnice přestavbou renesančního Grypspekovského paláce. Do dnešního dne palác prodělal několik přestaveb a současná podoba s rokokovou fasádou je dílem J. J. Wírcha z let 1764–65. Interiér si jako celek zachoval pozdně barokní charakter a vyniká množstvím dřevorezeb a rokokového štuky. Dochovala se i řada pozdně barokních lustrů, kachlových kamen a dalších prvků. Palác je veřejnosti nepřístupný.

Paulina Siegień (* 1986) je polská novinářka, překladatelka, etnografka a rusistka, absolventka Východních studií Varšavské univerzity a v současné době doktorandka Gdaňské univerzity. Několik let psala o Kaliningradu pro deník *Gazeta Wyborcza* a pravidelně Kaliningradskou oblast navštěvovala. Spolupracuje také s polským *Newsweekem*, internetovým portálem *Krytyka Polityczna* nebo dvouměsíčníkem *New Eastern Europe*.



→ Kapacita 50 | WC | téměř bezbariérový vstup

14. Park Lane International School – Řeholní dům Povýšení sv. Kříže Úvoz 227/9 parklane-is.cz/cs

Lídia Jorge: Nezapomenutelní

→ PORTUGALSKO

Překlad: Lucie Luz, Protimluv 2024
Čte: Vilma Cibulková

Květiny v hlavních pušek jako jediná munice revoluce a její pozůstatky jako metafora vyhasínající paměti dějinné události jsou jedním z motivů románu, který se věnuje karafiátové revoluci v Portugalsku v roce 1974. Kniha přináší literární rekonstrukci vojenského převratu, jenž během jediného dne nenásilným způsobem ukončil jednu z nejdéle trvajících evropských diktatur. Tři mladí reportéři zpovídají o desítky let později několik přímých účastníků této historické události. Narážejí přitom na zapomnění, do něhož aktéři revoluce ve své zemi upadli, na nedocenení jejich role, leckdy ale i na příběhy nemilosti a ostrakizace. V příbězích účastníků i samotných rodnin reportérů se zrcadlí osud Portugalska, jeho minulost, přítomnost a budoucnost.

Řeholní dům Povýšení sv. Kříže byl Kongregací Milosrdných sester sv. Karla Boromejského založen v roce 1865 jako soukromá dívčí škola. Za války byla škola zrušena, po jejím krátkém obnovení byla podle zákona o základní úpravě jednotného školství výuka zrušena znovu a budovu převzal stát. V roce 1994 byla vrácena zpět Kongregaci a poté částečně pronajata. Dnes v budově sídlí mezinárodní škola Park Lane, která studentům poskytuje výuku v angličtině v rámci dvouletého studijního programu zakončeného mezinárodní maturitou. Součástí studijního programu je i emocionální a etická příprava. Vzdělání doplňují mimoškolní aktivity a účast studentů na veřejně prospěšných akcích.

Lídia Jorge (* 1946) patří k nejvýznamnějším portugalským spisovatelům současnosti. Za svou tvorbu získala řadu ocenění, naposledy cenu Médicis (2023). Napsala mj. román *A Costa dos Murmúrios* (Pobřeží šepotu, 1988) reflektující její osobní zkušenost z Mozambiku, jedno z prvních děl portugalské literatury tematicky čerpající z koloniální války, které se stalo v roce 2004 předlohou stejnojmenného filmu, u nás uvedeného pod titulem *Šelvalci pobřeží*. *Nezapomenutelní* jsou vůbec prvním románovým dílem této autorky vycházejícím česky.

→ Kapacita 50 | WC | bezbariérový vstup



15. Vojenský kostel svatého Jana Nepomuckého Kanovnická 72/5 kaplani.army.cz/vojensky-kostel-kaple

Peter Handke: Lucie v lese s Čímsi

→ RAKOUSKO

Překlad: Anežka Kasalová, Baobab 2023
Čte: Simona Lewandowska

Lucie bydlí s rodiči na malém předměstí velkého hlavního města. Zatímco Luciina krásná maminka-kriminalistka má ve všem jasno a její svět má přísný řád, tatínek je podivín. Nejenže nemá žádné skutečné zaměstnání, celé dny se toulá po lesích, vrací se domů špinavý a po kapsách nosí podivné páchnoucí věci. Navíc sám sebe označuje za uprchlíka, je plachý a mluví příliš složitě. Jednou v noci si pro tatínka přijede policie a obviní ho ze vzpoury proti králi. Spolu s dalšími uprchlíky je uvězněn a odsouzen k smrti. Jen Lucie dobře ví, co jediné ho může zachránit. Poetický a sebeironický příběh o cizosti a lásce, o sblížení a o vyprávění tajemných příběhů, ale také o odlišnosti a odvaze.

Vojenský kostel svatého Jana Nepomuckého. Stavba barokního chrámu byla zahájena v roce 1720. Zpočátku ji vedl architekt Kryštof Dientzenhofer, po jeho smrti práci převzal jeho syn Kilián Ignác. Kostel byl dokončen v roce 1728, rok před kanonizací sv. Jana Nepomuckého. Po roce 1861 se jej ujali pražští evangelíci a sloužil jako vojenský kostel pro posádku z kasáren na Pohořelci. V roce 1902 byl navrácen zpět katolické církvi. Po komunistickém převratu byl kostel zrušen, vzápětí ho však církev získala zpět. V roce 2001 byl znovu změněn na vojenský, jediný v Česku. Je místem modliteb za padlé vojáky a za mír na celém světě.

Rakouský spisovatel **Peter Handke** (* 1942) je nositelem mj. Ceny Franze Kafky (2009) a také Nobelovy ceny za literaturu (2019). Dlouhodobě žije ve Francii. Profiloval se především jako dramatik, debutoval v polovině 60. let divadelní hrou *Spílání publiku*, jejíž uvedení vyvolalo skandál. Nejen ve své tvorbě pro divadlo se zaměřuje na formální experimenty. Jeho dílo je žánrově velmi rozmanité, zahrnuje prózu, poezii a esejistiku, tematizuje možnosti komunikace, jazyka i otázky existenciální. Útlá novela *Lucie v lese s Čímsi* je nejnovějším českým překladem z rozsáhlé tvorby tohoto nekonvenčního autora.

→ Kapacita 50



16. Nejvyšší purkrabství Jiřská 6/2

Olga Fečová: Den byl pro mě krátkej

→ ROMSKÁ LITERATURA

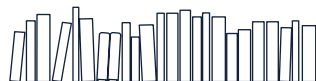
Paseka / Kher 2022

Čte: Lucie Polišínská

Vyrůstala v centru stalinové Prahy. Jako malá rozsvěcovala s maminkou na Karlově mostě plynové lampy, prala ve Vltavě, chodila s bandaskou pro mléko. V osadě u babičky na Slovensku poznala staré romské tradice a rodovou pospolitost a zažila nezapomenutelnou atmosféru vyprávěčských a hudebních sešlostí. Naučila se, že život má naplňovat hudba a tanec stejně jako pomoc druhým, ochota dělit se, pracovitost a hrdost na romské kořeny. Ikona romské kultury, žena s nezdolnou energií, představuje svůj život v knize, která na půdorysu individuálního osudu vypráví příběh Romů v Československu. Postupně před čtenářem krystalizuje portrét silné osobnosti, jež byla magnetizující autoritou pro celé generace Romů.

Nejvyšší purkrabství. Renesanční palác v areálu Pražského hradu stojí na místě románského a později gotického domu. Bydlel v něm mladý králevic Karel, pozdější Karel IV., po svém návratu do Čech v době, kdy královský palác nebyl obyvatelný. Dům byl sídlem nejvyšších purkrabí, kteří po čas nepřítomnosti zastupovali krále. V letech 1555–1561 provedl stavitel Giovanni Ventura celkovou přestavbu objektu. Z tohoto období pochází i zachovalá původní výzdoba interiéru tzv. soudní světnice – malovaný dřevěný strop a fresky. Další úpravy pocházejí z konce 16. století. Purkrabství spolu se sousedními Lobkowiczkými konírny bylo na počátku 60. let 20. století upraveno na Dům československých dětí.

Olga Fečová (1942–2022) se narodila na Slovensku, v roce 1947 se její rodina přestěhovala do Prahy, kde strávila většinu svého života. Pracovala na dráze, na OPBH a v divadle jako uklízečka a prادلena, po sametové revoluci dlouhodobě působila jako asistentka pedagoga na základní škole. Se svým manželem, hudebníkem Jozefem Fečem, založila a organizovala aktivity dětského pěveckého a tanečního souboru Čhavorikani Luma / Dětský svět. Se svými dcerami se věnovala přechodnému pěstounství. Za celoživotní práci ve prospěch romské společnosti jí byla v roce 2016 udělena cena Roma Spirit.



→ Kapacita 50

17. Dům U Zlaté hvězdy – ateliér Nový Svět 87/2

Nicol Hochholczerová: Táto izba sa nedá zjesť

→ SLOVENSKO

KK Bagala 2021

Čte: Zuzana Zlatohlávková

Kontroverzní, syrový a strohý, ale zároveň poetický text mapující šestileté období nerovného poměru dospívající Terezy, které je na začátku příběhu dvanáct let, a padesátiletého Ivana, lektora výtvarného kroužku. Tereza si není vědoma toho, že se ocitla uvězněná v nezákonném vztahu s manipulátorem, vždyť s Ivanem se konečně cítí krásná a obdivovaná. Během dospívání začíná celou situaci přehodnocovat, snaží se z toxického kolotoče vystoupit a postupně se od Ivana odpoutává. Jde to však? Krátké, úderné kapitoly, které šokují svou otevřeností, v nás rezonují ještě dlouho po přečtení.

Dům U Zlaté hvězdy. Historie domku s malou pavlačí sahá do 17. století, kdy sloužil jako hájenka. Bydleli v něm zaměstnanci Pražského hradu starající se o oboru v Jelením příkopu. Její správce zde žil až do roku 1821. Od té doby se tu vystřídalo řeznictví i výčep. Novodobou historii domu začali psát až v roce 1987 noví majitelé, kteří dům rekonstruovali a později v něm otevřeli kavárnu. Ateliér, do něhož vedou masivní dřevěné dveře ve zdi vedle domku, vybudoval v 90. letech v jeho zahradě sochař Josef Nálepa, který byl také medailérem a portrétistou. V ateliéru na Novém Světě portrétoval řadu českých umělců, ve Španělsku Salvadora Dalího.

Nicol Hochholczerová (* 1999) pochází z Rimavské Soboty a vystudovala grafiku na Akademii umění v Banské Bystrici. Za své povídky získala ocenění z řady slovenských literárních soutěží. Její knižní debut, novela *Táto izba sa nedá zjesť* (česky vyšla pod názvem *Tenhle pokoj se nedá sníst* v roce 2023), způsobil rozruch na slovenské kulturní scéně a rozvířil debatu o tabuizaci sexuálního násilí.



→ Kapacita 30 | WC a možnost občerstvení v kavárně Nový Svět

18. Lobkowiczký palác

Jiřská 3/1
lobkowicz.cz/lobkowiczky-palac

Irene Solà: Zpívám já a hora tančí

→ ŠPANĚLSKO

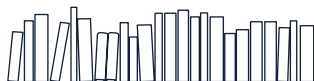
Překlad: Michal Brabec, Euskaldun 2023
Čte: Markéta Děrgelová

Autorka předkládá svůj román jako partituru, v níž dokáže každý tón rozeznít jinak, nově. Postupně zazní hlasy značně odlišné, patřící srncům, stročkům, bleskům, ale i lidským bytostem. Zákoutí a širé pláně katalánských Pyrenejí netvoří pouhé pozadí, ale nesmazatelně se obtiskují do všeho a všech. I věci tak výsostně lidské jako vyprávění příběhů nebo skládání poezie nepůsobí v tomto drsném prostředí nepatříčně. Naopak jsou způsobem, jakým se můžeme přimknout k tomu, co nás obklopuje.

Lobkowiczký palác byl vybudován na místě původních gotických domů. Dvoupatrová budova se rozkládá kolem dvou nádvoří se zbytky sgrafit a pozůstatky renesančních prvků. Rodu Lobkowiczů, který hrál významnou roli v českých dějinách, byl palác navrácen po roce 1989, a je jediným palácem v soukromých rukou v areálu Pražského hradu. Lobkowiczovi v něm zřídili muzeum, jednu z největších a nejstarších uměleckých sbírek v Česku vlastněnou původními majiteli. Expozice umístěná ve dvaadvaceti sálech obsahuje kolem 2000 exponátů. Kromě vzácných uměleckých děl lze spatřit i osobní předměty členů rodu Lobkowiczů či notové zápisy slavných hudebních skladatelů.

Irene Solà (* 1990) pochází ze severošpanělské vesnice Malla. Její dosavadní životní cesta je spojena v mnoha dalších místy, avšak svým dílem zůstává především v Katalánsku. Její román *Zpívám já a hora tančí* získal v roce 2020 jako vůbec první katalánská kniha Cenu Evropské unie za literaturu. Svým oživováním neživého, vyzdvihováním zázračného, nepochopitelného, svou snahou překračovat ustálené hranice nám nabízí něco podobného, co nabízely lidem vyprávění magických příběhů – možnost dozvědět se prostřednictvím fikce pravdu o nás samotných.

→ Kapacita 30 | WC | bezbariérový vstup



19. Švédské velvyslanectví

– vila Na krásné vyhlídce
Úvoz 156/13

Ia Genbergová: Detaily

→ ŠVÉDSKO

Překlad: Martin Severýn, Kniha Zlín 2024
Čte: Lenka Vlasáková

Kdesi ve Stockholmu se zmítá žena v horečkách. Nemocné tělo probouzí její paměť a z té se vynořují vzpomínky – na první lásku Johannu, z níž se stala celebrita, na nespoutanou spolubydlící z univerzitních let Niki, excentrického hudebníka Alejandra, s nímž prožila románek, či na křehkou, traumatizovanou Birgitte. Vyprávění skládá ze zdánlivě nedůležitých detailů čtyři portréty. Na samé hranici horečnatého šílenství ale vyvstává otázka: Kdo je vůbec hlavní postavou portrétu – osoba na výsledném plátně, anebo ta, která drží štětec?

Vilu Na krásné vyhlídce nechal v roce 1928 postavit advokát Josef Růžička. Kromě rodiny Růžičkových zde bydlela od samého začátku také automobilová závodnice Eliška Junková. V roce 1939 se do vily nastěhovali nacisté, Růžičku zatkl za jeho pomoc Židům a poslali do koncentračního tábora, kde zahynul. Po válce si Švédsko od jeho ženy část budovy pronajímalo. V roce 1948 byla vila zkonfiskována, velvyslanectví nadále využívalo neobydlené části jako kanceláře a podporovalo vdovu Annu Růžičkovou, aby mohla v domě zůstat. Po privatizaci věnovala její dcera svou část domu Švédsku jako poděkování. Celá vila je v jeho majetku od roku 1993.

Ia Genbergová (* 1967) je švédská spisovatelka a novinářka, působí také jako lektorka tvůrčího psaní. Debutovala v roce 2012 románem *Söta fredag* (Sladký pátek). Na Velikonoce roku 2020 onemocněla covidem a v horečkách se rozhodla znovu si přečíst *Newyorskou trilogii* od Paula Austera. Jakmile spatřila věnování, spustil se v ní proud vzpomínek, které následně inspirovaly její úspěšný třetí román *Detaily* (2022), jenž získal nejprestižnější švédské literární ocenění – Augustovu cenu.

→ Při vstupu do budovy bude probíhat bezpečnostní kontrola.
→ Kapacita 40 | bezbariérový vstup



20. Klášter kapucínů v Praze na Hradčanech Loretánské náměstí 99/6

kapucini.cz



Thomas Hürlimann: Rudý diamant

→ ŠVÝCARSKO

Překlad: Michael Půček, Argo 2024
Čte: Filip Březina

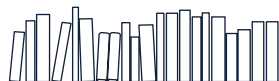
Knihu nominovanou na Švýcarskou knižní cenu lze s trochou nadsázky přirovnat k Ecovu *Jménu růže*. „Přizpůsob se, pak přežiješ,“ tuto radu dostane jedenáctiletý Arthur Goldau, když ho jeho matka na podzim 1963 odveze do klášterního internátu ve švýcarských horách, kde z něho mají udělat muže, jak si přeje chlapcův otec, plukovník. Na odlehlém místě, kde už v září napadne sníh a kam jednou za rok přijíždí na návštěvu poslední rakouská císařovna Zita Habsburská, se Arthur stane chovancem č. 230. Jenže mohutné zdi kláštera, kde se čas točí jakoby v kruhu, skrývají třeskuté tajemství. Prý je zde od doby, kdy se v roce 1918 zhroutil podunajská monarchie, uschován nesmírně cenný diamant z korunního pokladu Habsburků.

Základní kámen nejstaršího **kapucínského kláštera** v Česku byl položen v roce 1600. Chudoba a prostota se promítá do charakteru klášterní stavby, kapucínská architektura eliminuje zdobné prvky a slohové proměny se jí téměř nedotýkají. V roce 1944 byla budova zabrána jednotkami SS a bylo zde zřízeno vězení. Po válce byl klášter znovu obnoven a sloužil až do roku 1950, kdy byli bratři komunistickým režimem vyhnáni z kláštera a deportováni do internačních táborů. Poté zde sídlila československá kontrarozvědka. Do kláštera se bratři navrátili až roku 1990, kdy se zároveň znovu ujali správy sousední Lorety.

Thomas Hürlimann (* 1950) vystudoval filozofii na univerzitách v Curychu a v Berlíně. Napsal řadu divadelních her, románů i povídek. Román *Der große Kater* (Velký kocour, 1998) byl zfilmován s populárním Bruno Ganzem v hlavní roli. Hürlimann za své dílo obdržel řadu cen, mj. prestižní Cenu Thomase Manna nebo Cenu Hugo Balla. Román *Rudý diamant* (2022) je první autorovou knihou vydanou v češtině. V současnosti autor žije střídavě ve Švýcarsku a v Berlíně.

→ Tlumočení do českého znakového jazyka: 18.30, 21.00
→ V těchto časech mají přednostní vstup neslyšící.

→ **Minikurz českého znakového jazyka.**
→ **Kapacita 40 | WC**



21. Toskánský palác Hradčanské náměstí 182/5

mzv.gov.cz



Serhij Žadan: Internát

→ UKRAJINA

Překlad: Miroslav Tomek, Argo 2023
Čte: Vojtěch Vondráček

Internát je román o putování. Cesta, o níž se v knize vypráví, není dlouhá, vede však mezi městy, jež rozdělila válka. Hrdina, věčně nerozhodný a ke všemu lhostejný učitel ukrajinštiny Paša, se na poslední chvíli rozhodne, že z ohroženého internátu vyzvedne svého třináctiletého synovce. Je leden 2015 a na východní Ukrajině se válčí. Fronta se stále posunuje, putování nebezpečným územím nikoho se tudíž protáhne na několik dní. Je zima, mokro, prší a na zemi leží zbytky sněhu. Cesta pro Pašu znamená nutnost konečně dospět a přijmout odpovědnost za své činy. Síla románu tkví především v jeho atmosféře, která je často tíživá, vždy znovu ji však odlehčují pro autora typické básnické metafory a jemná ironie.

Raně barokní **Toskánský palác** tvoří nepřehlédnutelnou dominantu Hradčanského náměstí. Původně středověké, později měšťanské domy nahradilo šlechtické sídlo hraběte Thun-Hohensteina a poté velkovévodkyně toskánské, díky níž byl palác včetně interiérů plně dokončen. Jméno tohoto rodu nese palác dodnes. Po vzniku samostatného Československa se stal prvním sídlem nového Ministerstva zahraničních věcí. Celkovou a oceňovanou rekonstrukcí prošel palác v letech 1994–1997. V současnosti jej využívá sekce právní a konzulární MZV ČR.

Serhij Žadan (* 1974) patří k předním ukrajinským spisovatelům, napsal řadu básnických sbírek, několik románů a dvě divadelní hry. Kromě toho vystupuje jako zpěvák se skupinou Žadan i Sobaky, organizuje literární festivaly a jiné kulturní i politické akce. Charkov, kde od studií žije, neopustil ani ve chvíli, kdy na kraji města stála ruská armáda. Za svá díla obdržel řadu významných ocenění např. Cenu Lipského knižního veletrhu nebo Mírovou cenu německých knihkupců. Česky od něj zatím vyšla básnická sbírka *Dějiny kultury začátku století* (2013), povídková kniha *Big Mac* (2011) a román *Depeche Mode* (2023).

→ Tlumočení do českého znakového jazyka: 19.30, 22.00
→ V těchto časech mají přednostní vstup neslyšící.

→ **Kapacita 50**



22. U zavěšeného kafe – Divadlo pokračuje

Loretánská 179/13
pokracuje.com

Tommy Barnes: Pivo na Loiře

→ VELKÁ BRITÁNIE

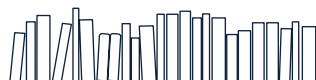
Překlad: Petr Horák, Argo 2020
Čte: Igor Orozovič

Autobiografický příběh o životních peripetích anglické rodiny v údolí Loiry. Tommy je muž na prahu středního věku, frustrovaný nenáviděnou kancelářskou prací, kterou bez většího úspěchu spíše předstírá. Když je zároveň se svou přítelkyní propuštěn ze zaměstnání, rozhodne se vyměnit Londýn za francouzský venkov a splnit si svůj sen – založit minipivovar. Cesta k tomuto snu je ovšem trnitá, zejména zásluhou Tommyho samého. Dříve než pivovarníkem se stane otcem a z nutnosti také zahradníkem, nicméně navzdory bezpočtu přehmatů, omylů, nehod a nedorozumění a také navzdory peklnému psu jménem Burt nakonec všechno dobře dopadne.

U zavěšeného kafe. V původně renesančním domě, který byl upraven na konci 18. století, sídlí útulný podnik s unikátní atmosférou a originální výzdobou. Podnik před 30 lety založil a o výzdobu se postaral výtvarník Jakub Krejčí a do domu v Loretánské 13 ho přestěhoval v roce 2010. Jedinečné kouzlo místa umocňuje prostorná zahrádka na terase s výhledem na Lobkovickou zahradu, Petřín a další části Prahy. Na terase se pořádají jazzové a bluesové koncerty. Kromě stálé klientely podnik navštívila řada známých osobností, mezi jinými herečka Mia Farrow či Václav Havel.

Tommy Barnes (* 1977) vyrostl v Anglii ve městě Letchworth Garden City. Vystudoval filozofii a grafický design. Patnáct let pracoval jako grafik v Londýně a ve volném čase vystupoval jako stand-up komik. V roce 2016 se přestěhoval do údolí Loiry, aby tam založil minipivovar. *Pivo na Loiře* (2018) je jeho prvotina.

→ Kapacita 50 | WC | možnost občerstvení



ATHENS BELGRADE BERLIN
BRATISLAVA BRUSSELS
BUCHAREST BUDAPEST
CAIRO HANOI JERUSALEM
KYIV LONDON MADRID
MILAN MUNICH NEW YORK
PARIS ROME ROTTERDAM
SEOUL SOFIA STOCKHOLM
TAIPEI TBILISI TEL AVIV
TOKYO VIENNA WARSAW

Česká centra jsou kulturním institutem, zřízeným Ministerstvem zahraničních věcí ČR. Jejich hlavním posláním je podpora dobrého jména Česka ve světě a posilování kulturních vztahů mezi zeměmi.

ČESKÁ CENTRA
CZECH CENTRES

FB Ceskacentra
IG ceskacentra
X Ceska_centra
#CzechCultureWorldwide



 Vltava
Český rozhlas

VLTAVA
MÁ
MŮJ
HLAS

*Literární i hudební
zážitky na Vltavě*

Jaroslav Rudiš
— spisovatel

#umenislyset
vltava.rozhlas.cz

Literatura na Hradě



Přijďte si
popovídat
o literatuře
na Pražský
hrad

Přednáškový cyklus pro veřejnost *Literatura na Hradě* představuje ty nejzajímavější české autory a autorky napříč žánry. O literatuře, psaní a knihách jsme se bavili už s Kateřinou Tučkovou, Petrem Borkovcem, Ninou Špitálníkovou, Patrikem Bangou, Radkou Denemarkovou, Markem Torčíkem a mnoha dalšími.

Zjistěte, s jakými autory se na Hradě můžete potkat, nebo přijďte na přednášku z cyklů *Architektura na Hradě*, *Věda na Hradě* a *Umění na Hradě*.

PŘEDNÁŠKY JSOU ZDARMA

 HradOfficial  hradofficial  HradOfficial

 Správa
Pražského
hradu

NG FF

NÁRODNÍ GALERIE
PRAHA

NATIONAL GALLERY
PRAGUE

LIBUŠE JARCOVJÁKOVÁ VELETRŽNÍ PALÁČ 27.9.2024–30.3.2025



GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍ GALERIE
PRAHA

Za podpory
Supported by



Generální mediální partner
General media partner

 Česká televize





KDO?

Kukátko – malý kapesní dalekohled – ideální pro použití při různých kulturních akcích jako jsou návštěva divadla, koncertu nebo muzikálu.

KukátkOO – malý kapesní spolek – ideální pro milovníky znakového jazyka k použití při různých kulturních akcích jako jsou návštěva divadla, koncertu nebo muzikálu.

Kukátko

K ČEMU?

Jste slyšící a rádi byste zprostředkovali svůj literární text, představení, videoklip, film nebo koncert i lidem, kteří neslyší? Rádi vám pomůžeme.



Jste neslyšící a rádi byste zprostředkovali svoje vystoupení, představení, videoklip nebo film ve znakovém jazyce i slyšícím lidem, kteří mu nerozumí? Rádi vám pomůžeme.

PROČ?

Aby bylo na světě víc radosti a porozumění. Ano, tak jednoduché to je.



KONTAKTY

KukátkOO, z.s.
E-mail: kukatkoo@gmail.com
Facebook: Kukatkoo
Instagram: Kukatkoo_umeni
www.kukatkoo.cz

ÚSTAV JAZYKŮ A KOMUNIKACE NESLYŠÍCÍCH (od 2013)

Bakalářský studijní program
Jazyky a komunikace neslyšících

Magisterský studijní program
Čeština v komunikaci neslyšících

Neslyšící, nedoslýchaví a slyšící studenti

Neslyšící a slyšící učitelé

Navazující magisterské studium
(2 roky; jednooborové a dvouoborové)

Projekty

Praxe

Ateliér

Bakalářské studium
(3 roky; jednooborové a dvouoborové)

Tlumočnická laboratoř

Hosté

Erasmus+ a další zahraniční výjezdy



Absolventi: tlumočníci, pedagogové, výzkumníci či pracovníci různých profesních a zájmových organizací spolupracujících s neslyšícími lidmi – u nás i v zahraničí

Výuka: lingvistika znakových jazyků, obecná lingvistika, sociolingvistika, psycholingvistika, český znakový jazyk, tlumočení, historie neslyšících, kultura neslyšících, vzdělávání neslyšících, lexikografie znakových jazyků, výzkum...

Tlumočníci

Akce pro veřejnost, Dětská univerzita, Univerzita třetího věku

Podpora neslyšících a nedoslýchavých studentů FF UK
(tlumočení, simultánní přepis mluvené češtiny, zápisy, výuka angličtiny...)

Kurzy českého znakového jazyka pro studenty a zaměstnance UK

<http://ujkn.ff.cuni.cz>

ujkn@ff.cuni.cz



České centrum znakového jazyka, z. ú.

Nabízíme kurzy českého znakového jazyka pro veřejnost i tlumočníky, jazykové poradenství, odborné kurzy o jazyce a komunitě neslyšících.

www.pevnost.com

pevnost@pevnost.com



Svaz neslyšících
a nedoslýchavých
osob v ČR

bez
hranic
komunikace

Svaz neslyšících a nedoslýchavých osob v ČR (SNN v ČR) je přední organizace osob se sluchovým postižením, která již 34 let zastupuje a podporuje neslyšící a nedoslýchavé občany v České republice. Naším posláním je zlepšovat kvalitu života osob se sluchovým postižením a zajistit jim rovnoprávný přístup ke vzdělání, práci a společenskému životu, a to poskytováním sociálních služeb, tlumočení nebo spolkové činnosti.

Od roku 2024 vydáváme čtvrtletník Bez hranic komunikace. Zaměřujeme se primárně na životy a projekty lidí se sluchovým postižením, na znakový jazyk a činnost našich pobočných spolků a obecně prospěšných organizací.



ZASTOUPENÍ EVROPSKÉ KOMISE V ČESKÉ REPUBLICĚ



@evropskakomise



facebook.com/EvropskaKomise.cz



@ZEK_Praha



www.evropska-unie.cz



REALIZAČNÍ TÝM

Vedoucí projektu: Adriana Krásová

E-mail: krasova@czechcentres.cz

Dramaturgie: Ondřej Kavalír

E-mail: ondrej.kavalir@labyrinth.net

Média a komunikace: Petra Přibylová

E-mail: pribylova@czechcentres.cz

Produkce – Praha; Koordinátorka programu pro neslyšící: Tamara Kafková

E-mail: kafkova@czechcentres.cz

Sociální síť: Tamara Kafková, Pavla Zámostná, WhyAgency (Radim Joska, Eliška Vavřenová, Petr Rathouský, Oldřiška Schwubová, Jan Valeš)

Web: Martina Tučková, Petr Dočkal

E-mail: tuckova@czechcentres.cz, dockal@czechcentres.cz

Koordinátor pro regiony: Karina Baranová

E-mail: Nocliteratury@czechcentres.cz

Koordinátor pro dobrovolníky: Edita Hornová

E-mail: Nocliteratury1@czechcentres.cz

Překlady web: Zdena Pošvicová

Design: Agentura GEN

agenturagen.cz

E-mail: info@agenturagen.cz

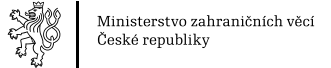
Organizují:



Akce se koná pod záštitami:

Jana Lipavského, ministra zahraničních věcí, Martina Dvořáka, ministra pro evropské záležitosti, Bohuslava Svobody, primátora hlavního města Prahy, a Terezie Radoměřské, starostky městské části Praha 1.

Spolupořadatelé:



Ve spolupráci:

LABYRINT



Partneři:



Hlavní mediální partner:

Český rozhlas

Za podpory:



Spoluorganizátoři:



fortna



HOST restaurant

PARKLANE International School



Vojenský kostel sv. Jana Nepomuckého, Praha-Hradčany



EMBASSY OF DENMARK



VELVYSLANECTVÍ LITVY PRAHA

hu Lisztův institut Praha

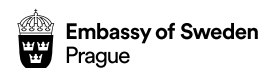
NL Netherlands



Norské velvyslanectví Praha



Slovenské literárne centrum



Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra
Svycarské veľvyslanectví v Českej republike



NOC LITERATURY 2024 – MÍSTA ČTENÍ:

1. BELGIE

Čte: Martin Finger
Aspironix, s.r.o.
Hradčanské nám. 60/12

2. BULHARSKO

Čte: Martin Myšička
Hrzánský palác
Loretánská 177/9

3. ČESKO

Čte: Daniel Krejčík
Malá Vikárka
Vikářská 38/4

4. DÁNSKO

Čte: Daniel Bambas
Fortna – I.
Hradčanské náměstí 184/3

5. FRANCIE

Čte: Jitka Schneiderová
Kaňkův pavilon – Černínský palác
Loretánské nám. 101/5

6. IRSKO

Čte: Petr Uhlík
Šternberský palác – Národní galerie
Hradčanské náměstí 57/15

7. ITÁLIE

Čte: Jan Nedbal
Schwarzenberský palác – Národní
galerie
Hradčanské náměstí 185/2

8. LITVA

Čte: Roman Zach
Restaurace Host
Loretánská 179/15

9. MAĎARSKO

Čte: Petr Vančura
Dům U Zlatého pluhu – dvorek
měšťanského domu
Černínská 74/4

10. NĚMECKO

Čte: Anežka Štastná
Fortna – II.
Hradčanské náměstí 184/3

11. NIZOZEMSKO

Čte: Petr Stach
Mladotův dům
Vikářská 37/2

12. NORSKO

Čte: Denisa Barešová
ZUŠ Orphenica – Šlikův palác
Pohořelec 111/25

13. POLSKO

Čte: Marie Štípková
Arcibiskupský palác
Hradčanské náměstí 56/16

14. PORTUGALSKO

Čte: Vilma Cibulková
Park Lane International School – Řeholní dům
Povýšení sv. Kříže
Úvoz 227/9

15. RAKOUSKO

Čte: Simona Lewandowska
Vojenský kostel svatého Jana Nepomuckého
Kanovnická 72/5

16. ROMSKÁ LITERATURA

Čte: Lucie Polišenská
Nejvyšší purkrabství
Jiřská 6/2

17. SLOVENSKO

Čte: Zuzana Zlatohlávková
Dům U Zlaté hvězdy – ateliér
Nový Svět 87/2

18. ŠPANĚLSKO

Čte: Markéta Děrgelová
Lobkowiczský palác
Jiřská 3/1

19. ŠVÉDSKO

Čte: Lenka Vlasáková
Švédské velvyslanectví – vila Na krásné
vyhlídce
Úvoz 156/13

20. ŠVÝCARSKO

Čte: Filip Březina
Klášter kapucínů v Praze na Hradčanech
Loretánské náměstí 99/6

21. UKRAJINA

Čte: Vojtěch Vondráček
Toskánský palác
Hradčanské náměstí 182/5

22. VELKÁ BRITÁNIE

Čte: Igor Orozovič
U zavěšeného kafe – Divadlo pokračuje
Loretánská 179/13



NL
24

nocliterature.cz
FB Nociliteratury
IG noc_literatury